

artu zuk gordiñik.
Gazta koipetsu dator
—ez izan zalantzik-
auntz eta ardien gurin
askodun esnetik.

Begoz, bada, gurean
bi auntz bizardunok,
birako lar-sasiak
jan oi dituztenok.
Noizka auntz aragia
jango etxeuok,
jai-igandez obeki
izan nai dugunok.

URA

*Ura ez dugu bear bezela iñoiz goralduko. Munduarentzat
bai mesedegarril eta baserrian... Mendi-goitik aitz-arte ta
sakan beera iskanbiltsu datorkigu elur ta euri zaparrada os-
udaldian, ordea, zurmurtsu ta odoldi azpitik nolako
goxotasunez doan ibarrerantza. Guk eta abereak edateko bear
dugu, eta loi dagona garbitzeko.*

Doiñu: Xenpelar-en «Andre txarren bentajak.,,».

Nora-ezean euki bear da
ura baserri ondoan,
urik ezikan ez dakit nola
bizi daiteken auzoan.
Egarria urak itotzen digu
naiz etxean naiz basoan;
arpegi, esku, zapi ta dana
urak zuritzen osoan.

Urak berdintzen baitere dizkit
kortako ardi, bei, idiak;
soroko gari, arto ta indabak,
zelaiko belar, aziak,
guk ugariko daukagun urak
arnasten ditu guztiak.
Orretan ditu Jaunak merezi
denon esker on biziak.

Naiz izotz gogor, arri bezela,
naiz bigun iturri antzera,
naiz lurrinduta, zabal ta urdin,
goi-laiñoen egoera,
beti zaigu bai onuratsua
uraren keiñu gupera:
goiaren ixur betorkigu, ba,
ogitsu gure etxera.

Egoitz osteko sakon-arruan
ots dagi goitik ur-latsak,
lenago sarri ara zuzendu
bear genitun urratsak;
edo-ta euri zaneke urak,
itoiñetako ur-utsak
gozatzen zitun —tanga tangaka-
gure zintzur aski latzak.

Orain ordea ez dugu zertan
arru barneraiño joan:
ur ederra gaur nai beste dugu
geure eskaratz baranoan;
goiko aitz-azpi apakintsuan
ur txit gardena zegoan:
lanaren Janez azkenik gendun
etxeratu oparoan.

Aitz-ura duzu, azpirik dator,
uda ta negu otz xamar;
kare artetik irazi arren,
geieirik ez, ezta kar;
on-ederra da idi-beintzat
etxe aurrean pirri-par,
ta suetean, agortu gabe,
alaiturik gure batzar.

Ur, ur gardena! , mendiko ura!
guk biziki opatua!
Iritxi zaitez zurmur goxozko
udaro izan naiz negua.
Txori malatsak, esker aundiko,
deskeintzu goizez kantua;
nik ere berdin opatzen dizut
biotzetiko gar-sua.

GOIZEKO IZARRA

Noiz ez ote zeru pean izarra eder? Zeru izarratua daukate ertilariak eder-edertzat, Nik badut baserrian ori ikuskatzeko era bikaiña! Goizez, orraitio, lanera irtetzerakoan ez al dut oraindik zoragarriago ortzi urdiñean dizdizka dudan izar bakarra?

Doiñu: «Gizon gazteak ezkontzeko,,».

Gora dut zeruan izarra
nik egea uztean,
egun urratzetik igeska
itzala doanean;
sarri-sarri dut txeraz agurtzen
etxetik irtetzean.